

РЕШЕНИЕ

№ 7877

гр. София, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 23.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11502** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. с 104, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).
Образувано е по искова молба на И. М. Ч., чрез адв. Б. К., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица]/бл. 63/, вх. Б, ет. 4, ап.31, с която е предявен иск срещу Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) за заплащане на обезщетение в размер общо на 15 000 лева главница за 6 – месечния период по чл. 104, ал.1 от ЗДСл и 3000 лева законна лихва, считано от 30.09.2019г. до окончателното плащане на сумата.

В исквата молба се твърди, че ищцата, в резултат на незаконосъобразно уволнение е останала без работа за период от 1 месец и 2 дни, а за другите 5 месеца без 2 дни е получавала по-ниско възнаграждение при друг работодател – „Риск Инженеринг“ АД. Сключеният договор на 24.09.2019г. с „Риск Инженеринг“ АД е за трудово правоотношение с основна месечна работна заплата от 1008 лева. По силата на чл. 104, ал.1 от ЗДСл се дължи обезщетение за период от шест месеца, за времето, през което ищцата не е получавала възнаграждение и за времето, през което възнаграждението ѝ е било в по - нисък размер от основното възнаграждение към момента на признаване на уволнението за незаконно или неявяването да заеме държавната служба, на която е възстановена. Доводите се поддържат в хода на съдебното производство от адв. К.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, както и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на

ответника.

Ответникът – Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, чрез упълномощения си процесуален представител адв. М., в писмен отговор на исковата молба и в хода по същество на делото оспорва предявените искове като неоснователни и недоказани. Прави възражение, че възнаграждението, получавано от „Риск инженеринг“ АД е по-високо от 1008 лева, относно лихва посочва, че същата е дължима от 23.07.2021г., с оглед трайната съдебна практика на ВАС и възприетото в т. 4 от Тълкувателно решение № 3/22.04.2005г. по тълк.дело №3/2004 на ОСГК на ВАС. Претендира разноски по списък. Представя писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищцата.

Прокурор К. от СГП дава заключение, че искът е основателен, а размерът на обезщетението следва да се определи от доказателствата по делото.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните, съобразно доказателствата и закона, намира за установено следното:

Исковата молба е допустима, а разгледана по същество е частично основателна.

От фактическа страна се установява, че със Заповед № П – 80/19.08.2019г. на председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор е прекратено служебното правоотношение на И. М. Ч. от длъжността директор на Дирекция „Обща администрация, дирекция „Финансово – административна дейност“ , с ранг IV старши, на основание чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл.

Със съдебно решение № 8844/23.07.2021г. по адм.дело № 1536/2021г. на ВАС на РБ е отменена Заповед № П – 80/19.08.2019г. на председателя на ДАМТН, с която на основание чл. 106, ал.1, т. 2 е прекратено служебното правоотношение на И. Ч. за длъжността „директор на дирекция „Финансово – административна“.

Видно от приложеното по делото копие на служебна книжка, след прекратяване на служебното правоотношение с ДАМТН в служебната книжка няма вписано друго правоотношение.

Видно от приложеното по делото копие на трудова книжка, за периода от 25.09.2019г. до 27.01.2021г. ищцата е работила по трудово правоотношение с „Риск инженеринг“ АД с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 1008 лева.

Представен е трудов договор, сключен с „Риск инженеринг“ АД на 24.09.2019г. за назначаване на И. Ч. на длъжността „Търговски директор“, считано от 25.09.2019г. с размер на основна месечна работна заплата от 1008 лева. Договорът е изменен с допълнително споразумение от 26.01.2021г., заеманата длъжност е „Директор на дирекция „Обществени поръчки“.

Със Заповед № Н – 80/05.08.2021г. ищцата е възстановена на длъжността директор на Дирекция „Финансово – административна“ с ранг IV старши, считано от 05.08.2021г., с основна месечна заплата от 2185 лева. Служителката е отказала да подпише заповедта за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност, поради несъгласие с размера на определената основна месечна заплата.

Видно от писмо на НОИ, ТП – С. град от 10.09.2021г., подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен доход за периода от 25.09.2019г. до 31.03.2020г. са за месец септември 2019г. – 671.83 лева, а за месеците от октомври 2019г. до март 2020г. в размер на 3000 лева месечно.

По делото е прието заключение на съдебно –икономическа експертиза, което съдът кредитира само относно изчисленията. Относно правните изводи, съдът счита, че са

налице достатъчно данни за основната месечна заплата конкретно на ищцата, определена по заповедта за възстановяване, съответна на възнаграждението преди уволнението и в границите, определени в Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация за длъжността, на която е възстановена, което по заповедта е 2185 лева.

Вещото лице дава заключение, че размерът на основната месечна заплата на двете други директорски длъжности в ДАМТН – директор на Дирекция „Финансово стопански дейности и управление на проекти“ и директор на Дирекция „Административно – правно и информационно обслужване“, съгласно длъжностното разписание на ДАМТН за м. 07.2021г. е 2980 лева. Обезщетението по чл. 104, ал.1 от ЗДСл за времето от 4 месеца и 28 дни, изчислено като разлика между основното месечно възнаграждение за директорска длъжност в ДАМТН към м. 07.2021г. от 2980 лева и основната заплата на ищцата в размер на 1080 лева е общо 9 728.35 лева. За един месец и два дни, през които ищцата е останала без работа обезщетението при основна месечна заплата от 2980 лева е 3 178.66 лева. Общо за 6 – месечния период обезщетението е 12 907.20 лева. Законната лихва върху тази сума от 30.09.2019г. до 30.09.2022г. вещото лице е изчислило на 3933.12 лева. В заключението е посочено, че ищцата е получавала от „Риск инженеринг“ АД допълнителни възнаграждения, различни от основното трудово възнаграждение за прослужено време /клас/ и за участия в проекти. Общият месечен размер на получаваните възнаграждения в „Риск инженеринг“ АД за всеки отделен месец от периода 10.2019г. – 03.2020г. е над размера на основната месечна заплата за длъжността директор на двете дирекции в ДАМТН от 2980 лева месечно. Съгласно Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация за длъжността, на която възстановена ищцата, към датата на възстановяване, минималната основна заплата е 900.00 лева, а максималната е 3850.00 лева.

При така установеното от фактическа страна, настоящата съдебна инстанция счита, че е доказан фактическия състав на чл. 104 ал. 1 от ЗДСл. Съгласно посочената разпоредба, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение. В случая се доказва, че заповедта за прекратяване на служебното правоотношение с И. М. Ч. е отменена като незаконна с влязло в сила на 23.07.2021г. съдебно решение. Ищцата не е работила нито по трудово, нито по служебно правоотношение за период от един месец и два дни и е работила с по-ниско трудово възнаграждение за период от 4 месеца и 28 дни. Претенцията за получаване на обезщетение за този период е основателна. Спорът между страните е за размера на обезщетението. Разпоредбата на чл. 104, ал.1 от ЗДСл е императивна, за основа за сравнение следва да се вземе основната заплата или основното получавано възнаграждение. Не е основателно възражението на ответника, че при определяне на обезщетението по чл. 104, ал.1 от ЗДСл следва да се отчита осигурителния доход или други възнаграждения,

получавани извън основната заплата по трудовия договор, сключен с „Риск инженеринг“ АД. Основната заплата, вписана в трудовата книжка и по трудовия договор за исковия период, през който И. Ч. е работила при друг работодател е 1008 лева. Следва да се присъди разликата между 1008 лева и размера на основната заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването на държавния служител да заеме длъжността. Настоящата инстанция счита, че това е основната заплата по Заповед №Н – 80/05.08.2021г. за възстановяване на ищцата на заеманата преди уволнението длъжност, независимо, че същата е отказала да подпише заповедта. Размерът на основната месечна заплата по заповедта е 2185 лева, еднакъв с размера на заплатата на ищцата преди уволнението, в рамките на регламентираните граници по Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация. Разликата за 4 месеца и 28 дни е 5 806,53 лева, която се дължи като обезщетение. Обезщетение се дължи и за времето, през което И. М. не е получавала възнаграждение, за период от 1 месец и два дни в размер на 2 330,66 лева. Общият размер на обезщетението, което следва да се присъди е 8 137,19 лева. Искът до този размер е основателен, следва да се отхвърли до пълния предявен размер от 15 000 лева.

Настоящият състав намира за неоснователно като несъответно на материалния закон и на доказателствата по делото твърдението на ищцата, че размерът на обезщетението не следва да бъде определен на база основната месечна заплата за конкретната длъжност, а на база основната месечна заплата за другите две длъжности " директор на дирекция" в ДАМТН, която е в размер на 2980 лв. Правото на обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е специален вид обезщетение, определено по вид и размер за вредите, които конкретен държавен служител търпи от незаконосъобразното му уволнение. По този начин законодателят е създал облекчен режим за обезщетяване, при който се презумира настъпването на вреди от незаконосъобразното лишаване от трудов доход, но и ограничаването му за до шест месеца и при съобразяване евентуално получено на друго възнаграждение от друга трудова дейност. Следователно от правно значение е получаваното възнаграждение до размера на основната заплата от обезщетяваното лице, а не от други служители, заемащи същата или сходна длъжност. Д., в който се определят възнагражденията за различните длъжности, респективно възнагражденията на други служители, биха имали правно значение само в случай на липса на информация за основната заплата на конкретния служител, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата. В конкретния случай са налице достатъчно доказателства, от които да се установи точния размер на основната заплата на И. Ч. към датата на явяването ѝ да заеме длъжността, на която е възстановена и е издадена заповедта за възстановяване, която е същата като основната заплата при съкращаване на длъжността.

На ищцата се дължи сума в размер на 8 137,19 лева за период от шест месеца, считано от датата на незаконното уволнение - 20.08.2019г., ведно със законната лихва от 23.07.2021г., от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменена като незаконосъобразна заповедта за уволнение, до окончателното плащане. Лихва не се дължи за периода от 30.09.2019г. до 23.07.2021г. в размер на 2762.50 лв, предвид възприетото в т. 4 от Тълкувателно решение №3/22.04.2005г. по тълк.дело №3/2004 на ОСГК на ВАС.

При този изход на правния спор, исканията за разноси и на двете страни по

спора са основателни, съразмерно уважената, съответно отхвърлена част от исковете. Разноските на ищцата са общо 1400 лева, от които 1000 лева адвокатско възнаграждение и 400 лева разноски за експертизата. Разноските на ответника общо са 1600 лева, от които 1200 лева адвокатско възнаграждение и 400 лева разноски за експертизата. Не са основателни възраженията за прекомерност на адвокатските възнаграждения, съответни на фактическата и правна сложност по делото и извършените процесуални действия. Пропорционално на уважената част от исковете, разноските на ищцата са 781.66 лева, а на ответника са 1026.69 лева, по компенсация на ответника се дължат 245 лева разноски.

Воден от горното, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавна агенция за метрологичен и технически надзор на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл да заплати на И. М. Ч., [ЕГН] сума в размер на 8 137,19 лв. (осем хиляди сто тридесет и седем лева и деветнадесет стотинки), представляваща обезщетение за незаконно уволнение за периода от 20.08.2019г. до 20.02.2020г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 23.07.2021г. до датата на окончателното плащане.

ОТХВЪРЛЯ иска до пълния предявен размер от 15 000 лева главница като неоснователен и недоказан, както и иска за мораторни лихви от 30.09.2019г. до 23.07.2021г. в размер на 2762.50 лева.

ОСЪЖДА И. М. Ч., [ЕГН] да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сума в размер на 245лв.(двеста четиридесет и пет лева), разноски по компенсация.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: